

Fra 1. januar 1949 er lov nr. 379 af 12. juli 1946, jfr. lov nr. 528 af 22. december 1947, bortfaldet, men det bestemmes i den heromhandlede lov, at § 2, stk. 3, og § 3 i lov nr. 123 af 18. april 1925 om erhvervelse og fortabelse af indfødsret ikke — medmindre andet ved lov bestemmes — finder anvendelse på den, der omfattes af 1946-loven med senere forlængelseslov, og som ikke ved særlig lov har opnået adgang til at erhverve eller bevare indfødsret uanset bestemmelserne i loven af 12. juli 1946. Loven trådte i kraft 1. januar 1949.

Som begrundelse herfor anføres i bemærkningerne til det af indenrigsministeren fremsatte lovforslag:

„Ved overvejelserne om, hvorvidt en yderligere forlængelse af de pågældende lovbestemmelers gyldighedsfrist måtte være påkrævet, har man lagt særlig vægt på den betragtning, at en særlovgivning af den her omhandlede art kun bør opretholdes, forsåvidt den kan siges vedblivende at være nødvendig. Da de tyske flygtninge efter al sandsynlighed vil være udsendt af landet inden udgangen af året 1948, turde hensynet til tilstedeværelsen af et meget stort antal af uønskede fremmede, der kunne være interesseret i at indgå ægteskaber med det mere eller mindre åbenlyse formål derved at opnå indfødsret og således hindre udsendelsen, ikke længere spille nogen rolle.

Ej heller formener man, at den i krigsårene bestående særlige tilknytning til Tyskland, der for mange danske mænds vedkommende kunne danne baggrunden for ægteskab med tyske kvinder, længere kan medføre særlige ulemper. Hvad specielt angår tilstedeværelsen af et større antal unge danske værnepligtige o. s. v. ved brigaden i Tyskland, har man ikke ment, at dette forhold bør begrunde opretholdelsen af den omhandlede særlovgivning, så meget mindre som det af almenmenneskelige hensyn må anses for rimeligt ikke at give de tyske kvinder, med hvem de måtte knytte ægteskabelige forbindelser, og som på grund af deres alder næppe vil have været genstand for en ud fra danske synspunkter uheldig påvirkning, nogen særstilling, der kunne vanskeliggøre deres indleven i det danske samfund.

Som det fremgår af forarbejderne til loven af 12. juli 1946, tilsigtede den ikke generelt at udelukke tyske statsborgere m. v. fra at erhverve dansk indfødsret, men alene at give en mulighed for at hindre uønskede personer i at blive danske statsborgere i kraft af de bestemmelser i den normale